

handlingen af kriminelle sager vil komme til at påhvile politiet en række andre opgaver. Det er imidlertid naturligt at holde sådanne opgaver, der ikke specielt vedrører retsplejen, udenfor lovforslaget.

Til § 18.

Ændringen, der er foretaget efter henstilling fra landstingsudvalget, er af redaktionel karakter.

Kapitel 4.

Til §§ 2—4.

De i disse bestemmelser foretagne ændringer har alene til formål at undgå, at afsnit A og B i anordningen af 26. juli 1926 samt regulativet af 15. marts 1929 betragtes som ophøjet til lov, hvorved administrationen ville være afskåret fra uden lovændring at foretage mindre ændringer i bestemmelserne, som måtte vise sig påkrævede, indtil der kan udarbejdes materielle lovregler på disse områder.

Kapitel 6.

Til §§ 12, 13 og 22.

Der henvises til indledningen til bemærkningerne til kapitel 1 § 15.

Medens efter det oprindelige lovforslag indbringelse for Højesteret i alle tilfælde var gjort afhængig af tilladelse fra justitsministeriet, indføres efter den nu foreslåede formulering af de ovennævnte bestemmelser den ordning, at sager, der er behandlet af underretterne som 1. instans og er påanket til den grønlandske landsret, frit kan ankes til Højesteret, der selvfølgelig må behandle sagerne i overensstemmelse med den danske retsplejelovs bestemmelser, og således ikke i kriminelle sager vil kunne tage stilling til bevisspørgsmål. Med hensyn til sager, der er pådømt af den grønlandske landsret som 1. instans og derefter påanket til Østre landsret, gøres indbringelsen for Højesteret derimod fortsat afhængig af tilladelse fra justitsministeriet.